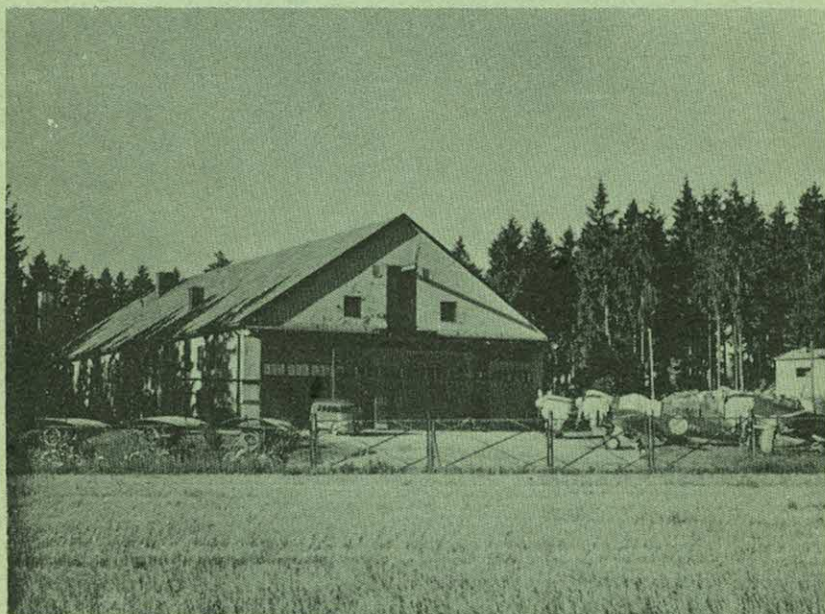




PROPELLER- BLADET



FFV fyller 25 år

Nr 32. Årg 21. December 1966.

PROPELLERBLADET

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Roland Rehnback

I redaktionen ingår

Lennart Andersson

Arne Yngvesson

Föreningens styrelse

Ordf. : Roland Rehnback, Pettersbergsgatan 24, VÄSTERÅS

Sekr. : Bengt Norbäck, FFV, Johannisberg, VÄSTERÅS

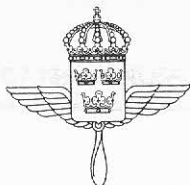
Kassör: Jan-Ove Jönsson, Sigfrid Edströms Gata 7A, VÄSTERÅS

KFUM:s repr.: Erik Tunås, KFUM, VÄSTERÅS

Ett par rader från styrelsen

Så har nu den mörka årstiden med besked infunnit sig. När Du läser det här numret av Propellerbladet, sjunger det gamla året på sista versen, och ett nytt - 1967 - närmar sig snabbt. Det nya året har en alldeles speciell betydelse för dem som 1942 började på FFV (som då hette FFL!) eftersom de tillsammans med skolan då kan fira 25-årsjubileum. Man har därför lovat att verkligen sluta upp kring årets kamratträff, som vi kommer att satsa lite mer än vanligt på. Vi hoppas självfallet på ett minst sagt livligt deltagande från alla årgångar, eftersom kamratträffen först då blir en värdig inramning till det stora jubiléet. Reservera därför redan nu sommarsöndagen den 21 maj för träffen på Lövudden. Vi kommer senare (i slutet på april) att skicka ut kallelse och anmälningskupong.

Så hoppas vi att Du fyller i ett postgirokort och fullgör Din plikt mot föreningen. Vi behöver pengarna, bl a för att kunna arrangera kamratträffarna och lämna resebidrag, för att kunna ge ut Propellerbladet och mycket annat.



Kungl Flygförvaltningen

GRATULERAR

Flygförvaltningens Verkstadsskola kan se tillbaka på en 25-årig verksamhet med utbildning av yrkesarbetare för flygvapnets olika verkstadsenheter. Tjugofem år är väl i och för sig ingen aktningsvärd ålder, men den insats skolan gjort under denna tid är desto mer betydelsefull.

En återblick på verksamheten visar, att kraven på de anställda inom flygvapnet alltid varit stora och den brist på yrkesskicklig arbetskraft som uppstod under krigsåren och allttjämt i viss omfattning, är rådande, avgjorde flygvapnets ställningstagande till en utökad, effektiviserad yrkesutbildning med speciell inriktning på flygvapnets materiel.

För flygvapnets del är en högt driven yrkesskicklighet hos de anställda av största betydelse. Om flygoperationerna skall kunna fullföljas utan friktioner måste det, förutom bl a erfarna flygare, finnas en fullgod stab av tekniker och yrkesmän, som kan utföra reparations-, tillsyns- och översynsarbeten på flygmaterielen.

Utbildningen vid FFV har varit en god grund för vidareutbildning. Ett bevis härpå är, att inom de flesta av flygvapnets aktiviteter påträffas FFV-are såsom tekniker, arbetsledare, ingenjörer och chefer i olika befattningsgrader.

Man kan väl utan överdrift säga, att FFV varit en mycket värdefull rekryteringsbas för flygvapnet. Samspelet mellan yrkesutbildningen och den personliga daningen har givit eleverna gott teoretiskt och praktiskt kunnande, utpräglad personlighet, ansvarskänsla och framåtanda.

Jag vill vid detta tillfälle framhålla, att cheferna vid flygvapnets olika förband och verkstadsenheter alltid uttalat sig mycket positivt om dem som erhållit sin utbildning vid FFV.

Vad framtiden för skolans del bär i sitt sköte är svårt att sia om. Ett är emellertid säkert. Flygvapnet kommer inte att kunna pruta av på de krav, som i dag ställs på en yrkesarbetare. Den tekniska utvecklingen av flygmaterielen kräver snarare bättre yrkesutbildning än hittills och därför vill jag framhålla, att så länge inte flygvapnet från det allmänna skolväsendet kan rekrytera yrkesarbetare med speciell inriktning på flygmaterielen är försvaret ansvarigt driva utbildning i egen regi.

Det är med glädje jag vid detta jubileum konstaterar, att den målsättning flygförvaltningen hade vid skolans start helt har kunnat förverkligas, och jag vill tillsammans med mina närmaste medarbetare, hjärtligt gratulera skolans ledning och personal samt KFUM och elevhemspersonalen för ett under de gångna åren gagnarikt arbete som varit till fromma för eleverna och vårt lands försvarsberedskap.

Per Jurander

chef för underhållsavdelningen

KFUM:s julhälsning

Snart har tjugofem år flytt sedan samarbetet FFV-KFUM begynte i februari 1942. Vi minns "det gamla slottet vid målarstranden", som under många år varit ett hem för FFV-ares glada samvaro och äventyr. Många tänker på den ödesdigra kvällen då skolan vid CVV jämnades med marken. Vi kommer också ihåg det första elevhemmets tillblivelse 1949, trångboddheten i matsalen, den stora expansionen 1956. Ja, vi minns så mycket annat, den festliga raden av årsavslutningar, julmiddagarna med dess mer eller mindre "snälla" sketcher och vi tänker på föräldrarnas förväntansfulla "intåg" vid traditionella träffar, på kamratskap, samkväm, glädje, allvar och så vidare.

Kavalkaden kan bli hur lång som helst.

För all den glädje som åren givit, för förtroende, vänskap och uppehållande kontakt, för elevers goda ambitioner, för förtroendefullt samarbete med Kungl Flygförvaltningen och FFV, för elevhemspersonalens betydelsefulla, mycket ofta uppoffrande insatser, - för allt detta och mera därtill tackar KFUM i Västerås varmt och hjärtligt.

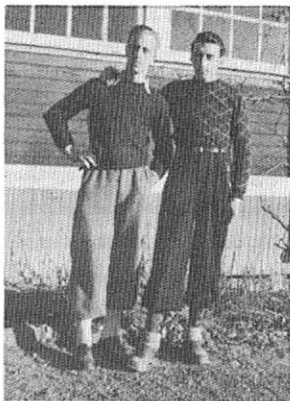
Så önskar vi Er alla, goda vänner i Kamratföreningen, en god, välsignelserik jul och ett gott nytt år.

Till sist: väl mött på kamratträff, högtidsträff, söndagen den 21 maj 1967.



Erik Tunås

ÅTERBLICK



Artikelförfattaren (t.v.)
tillsammans med 4239 Gunnar
Wikström en vårdag 1944

När man sätter sig ner för att försöka teckna ihop några rader som kan tänkas intressera läsare av olika årgångar och samtidigt uppfylla rubrikens krav, tror jag att jag väljer att så gott som minnet står mig bi, något redogöra för hur livet tedde sig för en FFV-elev av årgång 1942.

Allra först vill jag nämna den lyckliga stund som för mig uppstod, då från flygvapnet anlände ett brev som förtäljde att jag antagits som lärling vid "Lärlingsskolan för yrkesarbetare till flygvapnets flygverkstäder" som skolan då officiellt hette. Allt som rörde sig om flyg var och är väl fortfarande för en femtonåring något riktigt spännande, och kanske det då pågående kriget ute i Europa, som mer och mer kom att föras i luften, gjorde sitt till.

Jag har fortfarande detta högtidliga brev kvar, och att orostider rädde, framgår av en passus som låter sålunda: -"Personkort och samtliga ransoneringskort skola medtagas. Såväl gällande ransoneringskuponger, vilkas giltighetstid utgår efter den 1 augusti 1942, som de kuponger vilka berättiga till extra tilldelning av socker, sk syltsocker, får icke under några omständigheter avskiljas från ransoneringskortet före Eder ankomst till skolan".

Ja så fick man då nödortfigt med sig vad som föreskrevs i utrustningslistan, besteg tåget och med spänning ställdes färden till den avlägset liggande okända staden Västerås. Stora Gatan nr 13 var adressen där första kontakten med det nya livet togs, en kontakt som jag tycker är signifikativ för FFV-verksamheten, ty här hade KFUM sina lokaler. Färden till Johannisberg skedde med gengasdriven taxi, och den som först tog emot var framlidne sekreterare Aron Hallman,

som jämte sin hustru Siri, för oss 16-åringar som denna dag anlände till Johannisberg, kom att bli våra "nya" föräldrar. Det mindre antalet elever, samt tidsandan gjorde säkert sitt till att skapa den fina familjeanda som jag tror att alla vi elever kände.

Detta hände i augusti 1942, men redan i februari samma år hade de första tjugo eleverna invaderat Johannisberg. Dessa betraktades självfallet som riktiga "salltingar" och kunde naturligtvis allt om flygmaskiner och andra ting. Skolan hade då sina lokaler inredda i en sjöhangar på CVV, och chef var framlidne civilingenjören Sven Nylinder, en herre som ur originalitetssynpunkt säkert är den mest namnkunnige bland FFV-folk. Flera sidor kunde ägnas enbart åt honom, men som ett prov på hans originalitet får räcka att nämna hans framförda, men dock ej genomförda förslag, att elevhemmen skulle vara självförsörjande betr en hel del lantbruksprodukter och eleverna skulle även sysselsättas med ko- och svinskötsel och allehanda jordbruksarbete. Med tanke på den livsmedelsbrist som var rådande, kanske förslaget inte var så dumt.



Ingenjör Nylinder inspekterar en fysisk träning.
I bakgrunden skymtar 4225 Folke Hellstrand från Väster Färnebo.

Transporten mellan Johannisberg och CVV fick företas med "egen maskin". Under de kallaste vintermånaderna hade vi dock buss. Cykelslangar och däck var ransonerade även de, och det man fick köpa var av mycket dålig kvalitet.

